

KS. M A R I A N M I C H A L S K I

/1900-1987/

Urodzony 25 lutego 1900 r. w Krakowie, gdzie ukończył również szkołę podstawową i średnią. W 1918 r. wstąpił do Seminarium Duchownego w Krakowie i rozpoczął studia na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Jagiellońskiego. W latach 1920-1925 kontynuował dalsze studia w Rzymie na Uniwersytecie Gregoriańskim uwieńczone doktoratami z filozofii i teologii. Po powrocie do Polski był prefektem Seminarium Duchownego w Krakowie i asystentem Wydziału Teologicznego UJ, 1927 - 1935 katechetą w krakowskich szkołach średnich. Po uzyskaniu urlopu w roku akademickim 1933/34, studiował na Instytucie Orientalnym w Rzymie. Od 1936 r. wykładał jako zastępca profesora w katedrze historii dogmatów i patrologii na Wydziale Teologicznym UJ. Aresztowany przez Niemców w 1939 razem z profesorami tej uczelni, przebywał w obozach koncentracyjnych w Sachsenhausen i w Dachau. W 1945 r. habilitował się na Wydziale Teologicznym UJ w zakresie apologetyki i historii dogmatów i rozpoczął wykłady w katedrze teologii fundamentalnej. Mianowany w 1954 r. profesorem nadzwyczajnym, został powołany na katedrę patrologii ATK w Warszawie, gdzie pracował do emerytury. W 1971 r. został profesorem zwyczajnym na Papieskim Wydziale Teologicznym w Krakowie. Zmarł w swoim rodzinnym mieście 18 stycznia 1987 roku.

Ksiądz Profesor M. Michalski był autorem cennych prac, wśród których na szczególną uwagę zasługują: Nauka teologiczna nieznanego autora traktatu "De physicis", Kraków 1937; Problem autorstwa tzw. "Ambrozjastra" w świetle jego nauki chrystologicznej, Kraków 1948; Refleksje na tematy religijne, Warszawa 1955; Antologia literatury patrystycznej, Warszawa t. I - 1975, t. II - 1982. Do końca życia pracował nad przygotowaniem jej III tomu.

Główna zasługa ks. prof. M. Michalskiego polegała na populary-

zacji myśli patrystycznej w Polsce. Wykorzystał do tego celu swoje duże zdolności dydaktyczne. Niezwykle ciekawymi wykładami zmierzał najprostszą drogą do tego, by słuchaczy zainteresować wielkimi wartościami chrześcijaństwa pierwszych wieków. W tym właśnie kontekście należy odczytać jego trud związany z przygotowaniem "Antologii literatury patrystycznej". Budzenie zainteresowania myślą Ojców Kościoła łączył ściśle z troską o dostarczenie polskiemu czytelnikowi tekstów źródłowych. Z jego też inicjatywy rozpoczęto w 1959 r. na ATK publikację przekładów "Pisma Starochrześcijańskich Pisarzy", których biblioteka - po dwudziestu latach - liczy już blisko pięćdziesiąt tomów. Ks. M. Michalski, podobnie jak ks. Jan Czuj, O. Andrzej Bober i Leokadia Małunowiczówna, należy do wielkich szermierzy w walce o miejsce myśli patrystycznej w życiu Kościoła polskiego.

Ks. Edward Staniek - Kraków

KS. Z Y G M U N T S K O W R O Ń S K I
/1909-1986/

Urodził się w Pułtusku 14 listopada 1909 roku. W 1927 r. wstąpił do Seminarium Duchownego w Łodzi, a następnie rozpoczął studia na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Warszawskiego. Zakończył je w 1936 r. rozprawą doktorską pt. "Hozjusza Stanisława nauka o usprawiedliwieniu". W 1932 r. przyjął święcenia kapłańskie, a w dwa lata później /1934/ rozpoczął pracę w Łódzkim Seminarium Duchownym. Od tego czasu związany był z tą instytucją jako wykładowca, prefekt, a później wicerektor aż do końca swojego życia. Jedyną przerwą była wojna, podczas której cztery lata przebywał w obozie w Dachau.

W ciągu ponad 50 lat swojej pracy w Seminarium Duchownym wykładał kilka przedmiotów, głównie teologię dogmatyczną, a także apologetykę, teologię moralną i język łaciński.

Patrologię zaczął wykładać wkrótce po swym powrocie do Polski w 1947 r. i zajęcia te prowadził aż do ostatnich miesięcy swego życia. Nie był z wykształcenia patrologiem, ale doskonała wiedza teologiczna i znakomite odczytanie w pismach Ojców Kościoła z powodzeniem brak ten zastępowały. Niewiele też publikował. Pozostawił po sobie kilka artykułów zamieszczonych w "Wiadomościach Diecezjalnych